

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 10.065 van 16 april 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 12 februari 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 28 december 2007 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 april 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. WILLEMS, die loco advocaat E. TRIAU verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker diende op 22 november 2005 een asielverzoek in. Deze aanvraag werd op 24 juli 2007 afgewezen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: de Commissaris-generaal) middels een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ingestelde beroep tegen deze beslissing van de Commissaris-generaal werd op 30 oktober 2007, gelet op het niet verschijnen van verzoeker ter terechtzitting, verworpen.

1.2. Op 28 december 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die op 23 januari 2008 aan verzoeker werd betekend, luidt als volgt:

“(…)

Op 30/10/2007 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep verworpen tegen de beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen (1)

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 (vijftien) dagen.

(…)”.

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep.

Over de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt, ambtshalve, op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Artikel 75, § 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 8 oktober 1981) luidt als volgt:

“Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus weigert te erkennen en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling, geeft de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 52/3, § 1, van de wet, aan betrokken vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten.”

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de Commissaris-generaal op 24 juli 2007 een beslissing tot weigering van het vluchtelingenstatuut en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van verzoeker heeft genomen en dat het tegen deze beslissing ingestelde beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 30 oktober 2007 werd verworpen. Ingevolge het uitvoerbaar worden van de beslissing van de Commissaris-generaal wordt in toepassing van artikel 75, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 een bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd op 23 januari 2008.

Verweerder beschikt in deze over een gebonden bevoegdheid nu uit het administratief dossier blijkt dat een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen en dat verzoeker illegaal in het Rijk verblijft vermits hij niet beschikt over de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten.

Bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel om het grondgebied te verlaten vermag verweerder niets anders dan in uitvoering van artikel 75, § 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat verzoeker, nu zijn asielerzoek werd afgewezen en hij zich op illegale wijze op het grondgebied van het Rijk bevindt, bevel te verlenen om het grondgebied te verlaten. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan verzoeker geen voordeel opleveren. Er dient daarom vastgesteld te worden dat verzoeker geen belang heeft bij de huidige vordering (R.v.St., nr. 145.080, 26 mei 2005; R.v.St., nr. 145.960, 15 juni 2005; R.v.St., nr. 150.611, 24 oktober 2005).

Verzoeker lijkt nog te willen aanvoeren dat artikel 52/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 75, § 2, eerste lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 niet toepasbaar zijn. Hij verwijst in dit verband naar het feit dat er een cassatieberoep werd ingeleid bij de Raad van State tegen het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 30 oktober 2007 en betoogt dat de asielprocedure derhalve niet afgesloten is. Er dient evenwel gesteld te worden dat de procedure voor de Raad van State geen deel uitmaakt van de asielprocedure en dat verzoeker nalaat de bepaling aan te duiden waaruit zou blijken dat de toepassing van artikel 52/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 75, § 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 uitgesloten is in het geval er een procedure bij de Raad van State werd ingeleid. Verzoekers bewering doet bijgevolg geen afbreuk aan de gedane vaststelling dat hij geen belang heeft bij de ingestelde vordering.

Het beroep tot nietigverklaring is niet ontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend acht door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. S. VAN CAMP,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAMP.

G. DE BOECK.